Dolnolukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, KRASAVCE, LIŠICE A SNOPOUŠOVY

Vážení občané obcí Dolnolukavicka, přeji vám i všem dalším lidem dobré vůle, abyste mohli využít adventního období k přípravě na nadcházející vánoční svátky, konec roku i na příchod roku nového. A tím nemyslím jen pořizování nákupů v přeplněných obchodních centrech. Mám na mysli, aby vám bylo dopřáno ve zdraví, v klidu a míru setkat se s lidmi, kteří jsou vám blízcí, a třeba se vám to vzájemně po celý rok nepovedlo. Jen tak si v teple domova nebo při jiné příležitosti popovídat o svých radostech i starostech, které nám letošní rok přinesl. Možná, že si to při každodenním běžném plnění povinností ani neuvědomujeme, ale je to jeden z největších darů, které si můžeme dopřát. A pokud se to povede při některé z akcí, které pro vás v Dolní Lukavici letos ještě chystáme, bude mě to nesmírně těšit. Rádi vás všechny společně s našimi nejmenšími zpěváčky přivítáme 22. prosince v 17 hodin na vánočním koncertu Lukaváčku v kostele sv. Petra a Pavla. Přijďte si společně zazpívat vánoční koledy, zastavit se v předvánočním shonu a naladit se do slavnostní atmosféry a každoročního kouzla Vánoc.

Mám pro naše obyvatele i ostatní čtenáře ještě jedno přání. Pravda, není to klasické vánoční přání, ale snad mi to prominou. Přál bych jim, aby se v budoucnosti používal zase více „zdravý rozum“, aby se na dříve běžné činnosti, které se prováděly jaksi samozřejmě, nemusely psát složité „projekty a výukové programy“ a na jejich uskutečnění se nemusela podstupovat komplikovaná procedura.

Klidné a spokojeně prožité vánoční svátky, veselý závěr roku, šťastné vykročení do toho příštího a především pevné zdraví vám všem přeje

Vítězslav Opálko, starosta obce

PF 2018

Posílám po víle Vánoc
vločku křehkou, sněhovou,
ať svátky pohladí vás
na srdci, duši zahřejou.

Mnoho přání, mnoho hvězd
je na obloze noční,
ať správně vede jedna z cest
ta vaše novoroční.

Žijme život v klidu, míru
v pokoře a radosti,
užívejme čas náš zdejší,
ve vteřině věčnosti.

Navýšení místního poplatku

Od roku 2018 bude navýšen místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů pro fyzické osoby z 650 Kč na 700 Kč/os/rok. Tato úprava byla nutná vzhledem k nárůstu vstupních nákladů Západočeských komunálních služeb, a.s. za sběr a svoz komunálního i separovaného odpadu (především mzdové náklady a inflace). Doplatek obce na odpadové hospodářství v roce 2016 činil 56 436 Kč, v letošním roce 127 972 Kč a v roce 2018 očekáváme doplatek obce ve výši 57 400 Kč.

Známky na rok 2018 budou k zakoupení na OÚ od 12. února do 28. února (úřední dny pondělí a středa). Známka z roku 2017 platí do konce února 2018. Kontejnery na BIO odpad budou přistaveny na jaře.

Poplatky ze psů zůstávají ve stejné výši, tj. 90 Kč/pes (i fena)/rok. Poplatky lze uhradit také bankovním převodem po předchozím vyžádání variabilního symbolu, tel. 371 120 719, mail: sekretariat@dolni-lukavice.cz. Již přidělené var. symboly z minulých let jsou platné i pro následující roky.

Termín voleb prezidenta ČR

Krátce po Novém roce nás čeká volba prezidenta republiky, a to 12. a 13. ledna 2018. První den budou volební místnosti otevřeny od 14.00 do 22.00 hodin, v sobotu od 8.00 do 14.00 hodin. V naší obci budou jako obvykle 4 volební okrsky.

Daňové přiznání v souvislosti s digitalizací k. ú. Dolní Lukavice

Vzhledem k digitalizaci katastrálního území Dolní Lukavice musí všichni vlastníci zemědělských pozemků a někteří vlastníci pozemků a staveb uvnitř obce v tomto k. ú. během měsíce ledna 2018 podat nové daňové přiznání k dani z nemovitých věcí na rok 2018. Novinkou je, že daň z nemovitých věcí za zemědělské pozemky budou od roku 2018 platit vlastníci těchto pozemků. Daňové přiznání se podává na územním pracovišti Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, podle trvalého bydliště poplatníka.

Tipy na

DVD 800 let

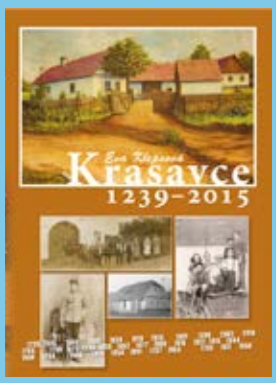
Poznámkový blok A5

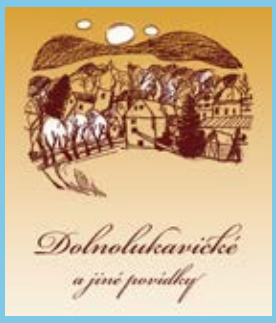
Omalovánky

vánoční dárky

Usnesení č. 16

z veřejného zasedání zastupitelstva konaného dne 2. listopadu 2017 v Dolní Lukavici

A) volí:

» návrhovou komisi ve složení: Marek Maňour, Ing. Tomáš Harviš
» ověřovatele zápisu: Marcel Fišer, Tomáš Hrubý

B) schvaluje:

» program veřejného zasedání zastupitelstva obce
» dodatek č. 3 smlouvy o dílo: „III/18027 a III/18029 Průtah Dolní Lukavice - stavební úpravy komunikace a chodníků“
» možnost a pravidla pro využívání klubovny - sálu s příslušenstvím v objektu obce v DL čp. 142 - pro soukromé účely občany obce
» smlouvu na zřízení věcného břemene na p.p.č. 67/4, 12 v Krasavcích za jednorázovou úhradu 5 000 Kč + DPH (22 m2) pro zemní kabelové vedení na 2 pozemcích obce ve prospěch společnosti ČEZ Distribuce a.s.
» smlouvu o umístění zařízení distribuční soustavy pro stavbu Lišice – p.č. 854/87, PJ – kNN/IP-12-0005319 s ČEZ Distribuce a.s.
» provedení vánoční výzdoby na veřejných prostranstvích firmou JaK system s.r.o. ve všech sídlech obce včetně lípy u kostela v DL
» vydání knihy Historie Snopoušov ve vázané formě a odkup autorských práv
» dohodu o ukončení účinnosti smlouvy o nájmu nebytových prostor využívaných Českou poštou v budově obce v DL čp. 134 k datu 31. 12. 2017 a novou smlouvu o nájmu prostor sloužících k podnikání pro provozovnu pobočky České pošty v budově obce v Dolní Lukavici čp. 142 s účinností od 1. 12. 2017

C) bere na vědomí:

» zprávu o plnění usnesení
» informaci starosty o došlé poště
» zprávu o finanční situaci obce
» příspěvky občanů přednesené v diskusi

Marek Maňour
místostarosta

Vítězslav Opálko
starosta

Adventní čas v MŠ

V naší mateřské školce se stále něco děje. Pro naše kamarády připravujeme nejen vlastní, každodenní program, ale snažíme se dětem přiblížit život a dění i mimo školku. Jezdíme do divadel, na výstavy, ve školce pořádáme různé akce k výročím a svátkům, sportujeme a třeba i s rodiči si užíváme spoustu legrace. Také máme ve školce kroužek jógy a flétniček.

Velmi mnoho aktivit nás čeká právě v této adventní době. Probíhá již dlouholetá sbírka dětského oblečení a věcí pro děti do Klokánku v Janovicích. Také zvířátkům do ZOO povezeme dobroty, které nám maminky připravily. A těšíme se na společné vyrábění s rodiči, na pečení vánočního cukroví s lukavickými bábinkami, přijede k nám divadlo „Hra“ - s panem školníkem a paní učitelkou Zdeničkou je vždy velká legrace. Prostě toho musíme do Vánoc ještě mnoho stihnout. A na vánoční posezení pozveme naše nejmilejší a s nimi se budeme těšit na příchod Ježíška do školky. V této předvánoční době také rádi bilancujeme a děkujeme: Děkujeme všem rodičům, kteří se vždy s ochotou zapojují do našich aktivit. Děkujeme všem, kdo podpoří naši sbírku pro Klokánek. Děkujeme za nabídky a ochotu kdykoliv pomoci. Velký dík letos patří rodině Liškových z Horní Lukavice za peněžitý dar, kdy za tyto peníze pořídíme sportovní vybavení (koloběžky, míče, skákadla atd.) pro děti v MŠ. Děkujeme samozřejmě také zřizovateli a vedení školy za vstřícný přístup ke školce.

Krásný advent, klidné a spokojené Vánoce a do nového roku 2018 pevné zdraví

přejí děti a učitelky MŠ

Základní škola

Znakovka do škol

V pondělí 6. 11. 2017 jsme měli ve škole besedu o neslyšících lidech s paní Kristýnou Voříškovou, která se zabývá znakovou řečí pro komunikaci se sluchově postiženými v Plzni už 15 let.

Měla pro nás připravené povídání, ale i nějaké soutěže. Pomocí zvláštních sluchátek jsme si vyzkoušeli, jaké je to být neslyšícím. Pokoušeli jsme se odezírat ze rtů. Některá slova nebyla vůbec jednoduchá, nejlépe nám šla čísla. Nejzajímavější bylo znakování. Někteří se naučili znakovat svá jména, pozdravy, dny v týdnu a mnoho dalších slov. Zapamatovat si všechna opravdu nešlo. Nikdy jsem si nemyslel, že život neslyšících je tak obtížný, díky jejich speciálnímu jazyku může být ale lépe snesitelný. Dopoledne bylo super! Kdybychom někdy znakování potřebovali, můžeme se podívat do

Slovníku znakového jazyka, který každý z nás od Kristýny dostal jako dárek. Moc děkujeme a vážíme si toho, že jsme zdraví a slyšíme!

D. Švajcr, A. Štich, M. Havránková, A. Baxová, Š. Hrádková
žáci 4. a 5. ročníku ZŠ

Halloween na naší škole

Halloween - keltský svátek duchů, původním názvem „Samhain“ (konec pohanského léta), oslavoval duše zemřelých, kteří dle keltské tradice vycházeli právě v tento den mezi živé. Mnozí jejich původ a zrod vidí v Americe. Není tomu tak. Je ale pravda, že právě v Americe je tento svátek jeden z nejoblíbenějších.

Slaví se 31. října a právě v pátek tento den se v naší škole stala podivná věc – na chodbách i ve třídách se začala objevovat různá strašidla, duchové, čarodějnice nebo kostlivci. Jakékoliv obavy ale vystřídalo nadšení, jak šikovné a nápadité máme žáky, když se dokázali tak krásně nalíčit a obléci do strašidelných kostýmů. Ano, Halloween ovládl celou školu a dokonce i paní učitelky přišly v halloweenské masce. Všechna strašidla postupně během celého vyučování navštívila jeskyně „Radimůry, Hanimůry, Janimůry, Ivimůry, Libimůry a Gabimůry“, kde plnila různé úkoly, hádanky a křížovky. V jeskyni u čarodějnice Gabimůry a Lenimůry si dokonce všichni mohli vyrobit čarodějný nápoj a „klobouk Polepšovák“.

Letošní oslavy se velmi povedly, bavili se nejen žáci, ale i vyučující a celé dopoledne si všichni moc užívali.

Mgr. Hana Skálová

Vánoční tvoření

Vánoční přáníčko – nedílná součást Vánoc. Kdo by nechtěl potěšit své blízké vlastnoručně vyrobeným přáníčkem. Obzvlášť děti mají radost, když mohou takové darovat rodičům. Letos nám s jejich výrobou pomohla paní Eva Caletková. Připravila pro nás tolik barevných výřezů s vánoční tématikou, že bylo někdy těžké si vybrat. Ale nakonec vše dobře dopadlo. Užili jsme si příjemné kreativní odpoledne a odnesli si krásný vánoční dárek. Moc děkujeme paní Caletkové, že přišla mezi nás a vše předem připravila.

Žáci a zaměstnanci
ZŠ Dolní Lukavice

O Jeníčkovi a Mařence aneb jak to dobře dopadlo

Na Malé scéně Nového divadla v Plzni uvedl soubor muzikálu nejmenším divákům nové zpracování známé pohádky O Jeníčkovi a Mařence z dílny autorky Jany Havlatové. V pátek 10. 11. 2017 jsme byli se žáky 1. a 2. ročníku na tomto představení. Byl to velmi příjemný zážitek se spoustou krásných, veselých a roztančených písniček. Příběhem děti a dospělé

provedli dva šášové – Oranžáček a Červenáček. Představení živě doprovázela čtveřice smyčcových nástrojů.

Mgr. Jana Votrubová

Projekt „Rozhlédni se“ – akce ve ŠD

Nadační fond Kolečko ve spolupráci s firmou Eurovia, a.s. pořádá pro školy zcela zdarma dopravně-vzdělávací projekt. Ve

středu 22. 11. 2017 si děti ve školní družině zábavnou a interaktivní formou vyzkoušely, jak se správně chovat jako chodci, cyklisté či bruslaři. Projekt vznikl jako prevence úrazů dětí v silničním provozu. Nejdříve byli všichni proškoleni odborníkem a poté si prakticky na 6 stanovištích vyzkoušeli, co si ze školení zapamatovali. Nakonec si každý odnesl tašku plnou praktických dárků.

Gabriela Šíchová, vychovatelka ŠD

O škole i Vánocích s paní Janou Šolovou

Kdo by neznal paní učitelku Šolovou (* 1943)! Učila v Lukavici celých 16 let v období 1979 - 1995 a mnozí vzpomínají na jejího nezapomenutelného trabanta, kterým denně z Řeneč dojížděla. Zůstává v paměti žáků, neboť nejen naučila, ale také měla k dětem lidský, přátelský přístup a mnozí ji i po letech dávají za vzor svým dětem jako skvělou učitelku a člověka.

Do zdejší školy nastoupila ve školním roce 1979/1980 a tehdy jí byla svěřena 2. a 3. třída. Kromě třídnictví a výučování zastávala nějaký čas též funkci pionýrské vedoucí, cvičila v Sokole, nacvičovala s dětmi spartakiádu. Dohlížela ve škole na sběr léčivých bylin, pomerančové kůry, papíru atd. Rovněž vedla knihovnu a připravovala nástěnky.

zleva Mgr. Alena Němečková, Jana Šolová, Zdeňka Babková

Blíží se Vánoce a paní učitelka na advent ve škole ráda vzpomíná. S dětmi nacvičovala besídky, které byly školní i pro veřejnost, vyráběla výrobky z různých materiálů, např. moduritu, sisálu, látky nebo papíru a nejvíce jí bavilo tvořit z hlíny. Když s dětmi udělala výrobek, odvezla ho do Horní Lukavice vypálit. Na Vánoce dětem pomáhala se svícny, dekoracemi do okna i na stůl, přáníčky apod.

Byť je v současné době v důchodu, říká i po letech: „Moc ráda vzpomínám na žáky, tehdejší ředitelku ZŠ Zdeňku Babkovou a také Libušku Živnou, která nás

při besídkách doprovázela na klavír. Potěší mě, když se se mnou dá do řeči některý z mých žáků...“ Svěřila se, že její životní úloha byla mezi dětmi a stále je mezi nimi velice ráda - ať už obklopená svými vnoučaty či dětmi z okolí.

Mgr. Eva Horová

Kultura

Jak čert vyletěl z kůže

V sobotu 11. listopadu v kulturním domě ve Snopoušovech proběhlo divadelní představení Jak čert vyletěl z kůže v podání ochotnického spolku Tradeáši z Nezdic (pod vedení principálky Ilony Přibáňové). Pohádka přilákala nejen dětské publikum, ale také diváky z řad dospělých. Mnozí obdivovali krásné kostýmy a hezky malované kulisy. Pohádka byla proložena líbivými melodiemi a písněmi. Děkujeme ochotníkům za vystoupení, Zdeňkovi Krsovi za uspořádání a vytopení sálu KD a Vladimíru Černému za autobusový svoz.

V minulém Hlasateli jsme soutěžili o 2 lístky zdarma. Soutěžní otázka zněla: Jaká hra Jaroslava Koleděje byla v obcích Dolnolukavicka zahrána? Správná odpověď je Dědeček, aneb musíme tam všichni a zahráli ji ochotníci ze Kbela. Ještě doplním, že se tak stalo 7. září 2014 před zámkem v Dolní Lukavici.

Mgr. Eva Horová

Návštěva ochotníků v Janovicích nad Úhlavou

Kulturní komise Obce Dolní Lukavice uspořádala zájezd na vystoupení Divadelního souboru ochotníků do Janovic nad Úhlavou. Shlédli jsme divadelní hru – komedii Uličnice, jejíž předlohou se stala původně lidová opereta a později film 30. let 20. století. Ochotníci nás zavedli mezi prvorepublikovou společnost, která si užívala pobyt ve známých lázních Karlovy Vary. K tomu přispěly prostorové malované kulisy, ale i dobové kostýmy a v neposlední řadě téměř profesionální výkony všech herců. Nezapomenutelný zážitek tohoto představení dokreslily upravené písně Karla Gotta v pěveckém, ale i tanečním podání samotných ochotníků. Všichni zúčastnění (38) se shodli, že rádi navštíví a budou se těšit na další jejich představení.

Mgr. Naďa Květoňová

Ohlédnutí za kulturními akcemi v roce 2017

V letošním roce jsme pro vás opět připravili řadu kulturních akcí. Vše začalo tradičně lednovým maškarním karnevalem pro děti, na začátku února jsme se vypravili do divadla J. K. Tyla do Plzně na operu Prodaná nevěsta, 25. února prošel Lišicemi a Dolní Lukavicí masopustní průvod. V březnu Štěpánka Lexová připravila akci vítání jara a Lenka Zedníková zorganizovala burzu dětského ošacení v klubovně. Konec dubna patřil našim seniorům, pro které jsme uspořádali

setkání v kulturním domě ve Snopoušovech. Vystoupil Lukaváček, keltská kapela Dé Domhanaigh z Dobřan a k tanci večer zahrál Orient. Program skončil před půlnocí. 13. května za námi přijeli ochotníci z Hartmanického divadla Tyl a v kulturním domě ve Snopoušovech zahráli veselohru Postelová fraška. Přijelo mnoho diváků nejen z našich obcí a hra sklidila velký úspěch. Na konci května jsme otevírali studánky, tentokrát opět akci uspořádala paní Štěpánka Lexová.

Měsíc, kdy se konalo nejvíce kulturních akcí, byl nepochybně červen. Vše začalo 3. a 4. června, kdy do Dolní Lukavice zavítal cirkus Josef Wertheim. 9. června se uskutečnila letos oficiální celorepubliková Noc kostelů, na které vystoupil Lukaváček, byl připraven zajímavý program pro děti, prohlídka kostela s výkladem a v pozdějších večerních hodinách se konal koncert Barokního souboru. Do programu se zapojila základní škola a v průběhu večera byly oceněny vítězné výtvarné a literární práce. 10. červen připadl na oslavy 130 let od založení Sboru dobrovolných hasičů Dolní Lukavice, opět s pečlivě připraveným a bohatým celodenním programem. Hasiči uspořádali výstavu historické techniky, děti a stará garda ukázaly hasičský útok, večer zahrála Hájenka a Ponorka Band. Byly zajištěny rovněž atrakce pro děti, velikým lákadlem byl například skákací hrad. 15. června v areálu Chovatelny proběhl Den hudby, vystoupil Lukaváček pod vedením paní učitelky Mgr. Nadi Květoňové a žáci ze ZUŠ Přeštice. 24. června v Chovatelně zazněla hudba Václava Žákovce a Anny Volínové a Hájenky.

2. července jsme slavili pouť. Pouťová mše svatá byla věnovaná padlým vojákům z Lukavicka, kteří zahynuli u Zborova (letos uplynulo 100 let od slavné bitvy). Prázdniny patřily dětem. Štěpánka Lexová uspořádala již podruhé akci s názvem Čtení pod lípou. 19. srpna chovatelé oslavili v Chovatelně 50 let své existence. 8. září jsme zahájili 25. ročník Haydnových hudebních slavností koncertem plzeňské Konzervatoře, na programu byl koncert Josefa Haydna (D Dur - Lukavická) a Antonína Krafta, Haydnova žáka, (C Dur pro dvě violoncella a orchestr). 23. září se v klubovně z iniciativy Lenky Zedníkové podruhé konala burza dětského oblečení a 27. září jsme přivítali nové občánky. V říjnu jsme se vypravili na muzikál Kočky do plzeňského Nového divadla, kde v roli kočky Grizabelly vystoupila podruhé a naposledy Helena Vondráčková. 11. listopadu Tradeáši z Nezdic zahráli pohádku Jak čert vyletěl z kůže v KD Snopoušovy a 2. prosince jsme společně přivítali advent.

Děkuji všem, kteří se jakkoliv na kultuře v naší obci podíleli a dále podílejí.

Mgr. Eva Horová

Kulturní program na rok 2018

Na příští rok pro vás připravujeme opět celou řadu kulturních akcí. O zábavu bude rozhodně postaráno a čekají nás hned dvě stěžejní významné akce.

Nový rok zahájíme programem pro děti: **14. ledna** se bude v KD Snopoušovy od 14 hodin konat tradiční dětský maškarní karneval. V sobotu **17. února** Dolní Lukavicí a Lišicemi projde již 13. masopustní průvod! Neváhejte a vy všichni, kdo jste s námi ještě nešli, přidejte se, vezměte své děti, kamarády či blízké! Zahájení bude v 10 hodin tradičně před hostincem U Bílé růže v Dolní Lukavici. Z dalších akcí, u kterých známe přesný datum, je každoroční setkání seniorů v KD ve Snopoušovech, letos připadá na pátek **27. dubna.**

Stěžejní akcí příštího roku bude bezpochyby II. Setkání rodáků ve Snopoušovech. Všechny rodáky, nerodáky a přátele této obce zveme na sobotu **11. srpna**. Po vzoru II. setkání rodáků z Dolní Lukavice (2014) a Krasavec (2015) se ani na tuto obec v tomto směru nezapomene. (pro info uvádím, že II. setkání rodáků v Lišicích připadá na rok 2020).

Druhou významnou akcí budou oslavy 100 let vzniku samostatného Československa **28. října.**

V příštím roce také uplyne od konce první světové války 100 let, připomeneme si padlé a legionáře z obcí Dolnolukavicka.

Na viděnou s vámi na kulturních akcích se těší Mgr. Eva Horová

Tříkrálové koledování

V západní liturgické tradici je svátek Tří králů ztotožněn se slavností Zjevení Páně a církev jej na západě i východě slaví 6. ledna. K tomuto dni se také váže tradiční koledování. Tříkrálovou píseň předávali nejprve kantoři, duchovní a žáci. Koledníci kropili obydlí svěcenou vodou, vykuřovali je kadidlem, psali na dveře iniciály K + M + B, rozdávali svaté obrázky a zpívali tříkrálové poselství ve formě známé koledy: „My tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví vinšujem vám…“ Zkratka K + M + B se běžně vykládá jako iniciály tří králů, ve skutečnosti se však jedná o zkratku požehnání Christus mansionem benedicat = Kristus ať požehná tomuto domu, a to na celý rok – proto se píše letopočet. Ke koledování se postupně přidaly chudé děti, které chodily 6. ledna po domech oblečené za Tři krále s betlémskou hvězdou, zpívaly koledu a posvěcenou křídou psaly nad dveře domů K + M + B s příslušným letopočtem. Dostaly za to vždy něco k jídlu nebo drobnou almužnu. Tato tradice s nástupem socialistického režimu po roku 1948 postupně téměř vymizela. Česká charita dala tříkrálovému koledování nový rozměr a smysl. Od roku 2001 se díky ní i díky štědrosti všech dárců a dobrovolníků koná Tříkrálová sbírka pravidelně na území celé České republiky.

Tříkrálové koledování má v Dolní Lukavici tradici. Koledovat se chodí od roku 2003. Tři králové prošli také Lišicemi a Krasavcemi. **Najdou se koledníci a dospělí dobrovolníci na příští rok, kteří by ve dnech 1. - 15. ledna 2018 obešli domácnosti? Pokud máte zájem, přihlaste se u paní Sedláčkové z Charity, telefon 731 422 146.**

Jak jsme stavěli perníkovou chaloupku aneb malé vánoční drama

Každý rok jsme je vídali v televizi v Receptáři, krásné perníkové chaloupky vévodily i načančaným stolům a mísám nazdobeného cukroví snad v každém časopise s vánoční tematikou. I mnohé známé se pyšnily takovou vlastnoručně vytvořenou více či méně podařenou nemovitostí z perníku. Tak proč by moje děti měly být ochuzeny o takovou nádheru, copak jsem tak neschopná matka? Copak o to, perníčky jsme pekly obě dvě s mami ke každým Vánocům, děti je měly moc rády, ale tohle jsme neuměly. Mami chodila „strojit" i na svatby, ale 3D stavbu ještě nedělala... Doufala jsem ve skrytu duše, že mi mami s výrobou pomůže, co by pro vnoučata neudělala... Kdyby se chaloupka zdařila, mohly bychom jednu udělat i pro Barunku...

Zadělala jsem osvědčené těsto, vykrájela a upekla podle šablon jednotlivé díly - poněkud se rozjely, ale nevadí, my nebudeme mít žádnou učesanou chaloupku jako z německé telenovely, my bude mít chaloupku speciální, echt čarodějnickou! Tak ta může být i trochu našišato, že? Čarodějnici už jsem měla, zároveň s chaloupkou jsem chtěla udělat i Betlém a Marie se mi nějak vymkla z ruky, stejně jako ostatní postavy, tak jsem tři krále a Josefa kreativně přeměnila v keře. A jeden večer jsem umíchala mísu polevy a při televizi jsem začala spojovat. Brzy jsem zjistila, že chuť a elán prostě nestačí a že mi chybí několikery ruce. Mami bručela, vrčela a hudrovala, neměla ráda novoty a nerada zkoušela nevyzkoušené, ale nedalo jí to a taky se chopila práce, ale ani její um a zkušenosti nestačily. Za chvilku se vrátil od kotle můj muž, a protože byl hračička, okamžitě převzal vedení. Brzy měl polevu i ve vlasech a v uchu, ale chajda už měla čtyři stěny. Jenže nedržely při sobě. Mistr zedník plácal další a další polevu, podšprajcnul stěny špejlemi, takže to vypadalo jako byvší zátarasy na hranicích s imperialisty, my s mami držely stěny u sebe... půl hodiny, polovina pohádky, stěny stále lezly od sebe, poleva nelepila. Drželi jsme všichni tři dál. No, snad už... Michal sešpendlil špejlemi střechu a šel na to: o-p-a-t-r-n-ě položil střechu na glajchu a nařídil DRŽET!!! Vypadalo to, jako když vyvoláváme duchy: všichni tři hlavy u sebe, ruce spojené na chaloupce na prkýnku, pekelně soustředěni... Ale ty výrazy, kterými máti komentovala naše snažení, ty by byly zahnaly na útěk i duši Babinskýho, starýho lotra mexickýho.

Konečně! Snad už to bude držet. Najednou jsem strnula: Michal už byl hodnou chvíli zticha a já jsem se hrozně lekla: byl rudý v obličeji, zadržoval dech, oči plné slzí... ne, nepokoušel se o něj infarkt, chtělo se mu jen kýchnout... A bylo mi jasné, že máme po chaloupce... Michalovo kýchání bylo pověstné, když začal, nedalo se to zastavit, při těch šupách padaly hrnce z police a veverky ze stromů, vždycky jsem ho nabádala, ať hubou nemíří na kostelní věž ani na zámek, ať nezruší kulturní památku, kdo by to pak platil?

Na poslední chvíli Michal pustil střechu a chňapl kapesník, tím drcnul do stěny... a pak nastalo peklo, při první ráně se mami strašně lekla, pustila svoji stranu, kterou do té doby poctivě držela a celá ta ulepená paráda se složila i přes les podpěrných špejlí jako... no, jako domeček z karet.

A bylo vymalováno. Matka nadávala, Michal kejchal a já jsem smutně sbírala trosky domečku. Kluci perník snědli tak jako tak.

Od té doby se v našem životě mnohé změnilo, uběhl více než tucet Štědrých večerů, ale nikdy, nikdy nezdobila náš slavnostní stůl zasněžená perníková chaloupka. Nemusíme mít ode všeho, že? Krásné Vánoce přeje

Blanka Zahradníková

Historie

O dortech i cukroví

Ještě nikdy jsem nepsala historii výroby dortů a přitom je to tak zajímavé téma, jistě nejen pro hospodyňky. Na vsi v minulosti na výrobu dortů nebyl čas, zvláště když v chalupě bylo plno dětí a práce na polích a u dobytka, ale někteří si ten čas našli. Paní Marie Pintířová, rozená Rundová, z Dolní Lukavice vzpomíná na své první zkušenosti s pečením. Pečení se v jejich rodině předávalo z generace na generaci z maminčiny strany. Maminka Marie, rozená Kůsová, provdaná Rundová, do Dolní Lukavice přišla ze Kbelnice, kde už pekla její maminka. Dorty se tehdy pekly hlavně k narozeninám a byly obyčejnější a nepříliš zdobené. A hlavní je, že se pekly z domácích čerstvých surovin – vajec, másla, mléka a mouky.

V roce 1959 se konala svatba Marie Pintířové, rozené Rundové, z Dolní Lukavice čp. 101. Na tuto svatbu přivezla teta rodičů ženicha z Partoltic krásný poschoďový dort. Tato paní byla mlynářkou v Janovicích. Chodil k ní péci na různé oslavy cukrář, který byl v Americe, a ona od něho vše odkoukala. Mlynářka si se svatebním dortem pro novomanžele Pintířovy dala plno práce, o času nemluvě, musela jednotlivé ozdoby upéci z lineckého těsta, vykrájet a nalepit na dort. Byl to na tehdejší dobu krásný zdobný dort s holubičkami v horní části. Protože paní Rundová s dcerou rády pekly, po svatbě si dort hned zkusily upéct. Jakmile se Marie Pintířová provdala, maminka jí vše předala a dále už nepekla. Paní Pintířová pak začala péci při dětech, od cca roku 1961. Pečení ji velice bavilo a stalo se velkou zálibou, které věnovala hodně času.

Pekla na narozeniny, svátky, pro příbuzné na svatbu a postupem času se to rozkřiklo a začala péci pro lidi ze vsi a také z okolí. Jezdili si k ní lidé pro dorty k různým příležitostem. Měla svůj tajný osvědčený recept na „prolejvané těsto“, který nikdo jiný neznal. Toto těsto se vytvořilo litím světlého a tmavého piškotového těsta. Každému vrtalo hlavou, proč je dort po rozkrojení tak nádherný. Dort se naplnil máslovo-pudinkovou náplní, někdy se do ní přidaly ořechy, nahoře se polil čokoládou a pak už záleželo, co kdo chtěl a co se komu líbilo. Paní Pintířová si vždy vyrobila svůj - dnes můžeme říci - marcipán. Smíchala cukr s bílky a sušeným mlékem, hmotu pak vyválela a vykrajovátky z ní vykrajovala a modelovala např. růže, lístky, holubičky atd. Vyráběla

dorty různých tvarů a velikostí, kromě klasického kulatého třeba košík, podkovu, srdce, pro svoji vnučku na její přání vyrobila panenku, jindy medvídka, autíčko či velký dort a na něm z marcipánu hvězdy a měsíčky jako na obloze a mnohé další. Její dorty měly krajkový design. Krém na horní část připravovala stejně jako náplň z másla a pudinku.

V Dolní Lukavici pekla také paní Emilie Březinová z „Pajzovny". Pekla dorty, kremrole, věnečky, laskonky atd. Často chodívala po veselkách, kde svoje umění uplatňovala. Paní Pintířová k ní také chodila a čerpala inspiraci. Paní Březinová jí mimo jiné předala i recept na dort „šachovnici". Když se dort rozkrojil, průřez měl tvar šachovnice. Paní Březinová paní Pintířové předala také kruhy, kterými se toto těsto vytváří. Paní Pintířová si od Emilie Březinové časem vzala i lepší recept na věnečky, který léta pekla. Mimo dorty pekla totiž různé řezy a zákusky (věnečky a kremrole). Toto pekla také lidem na různé rodinné oslavy.

Na vesnici se peklo i v průběhu roku, např. koláče na pouť a posvícení. Paní Pintířová měla vynikající recept od paní Šiškové, pekařky z Chlumčan, která pekla koláče na svatby v celém příbuzenstvu a chtěla na jejich zdobení vždy jen paní Pintířovou. Říkávala: „Copak je mi to platné, že vytvořím vynikající těsto, když mě to pak někdo zdobením zkazí..." Paní Pintířová pekla také bochánky na Velikonoce, vánočku s rozinkami na Vánoce a samozřejmě strojila vánoční cukroví pro svoji rodinu, na kterém si dala záležet. Nejvíce pekla klasické pracny dle osvědčeného receptu, vanilkové rohlíčky, kokosové pečivo ze strojku a věnečky. Jeden čas si oblíbila tzv. čajové pečivo, které se dělalo dortovým zdobítkem. Pekla hvězdičky, rohlíčky, tyčky atd.

Nyní už nepeče, ale na časy strávené v provoněné kuchyni s horkou troubou dodnes ráda vzpomíná. Na její dorty si jistě vzpomene mnoho lidí nejen v Lukavici.

Děkuji za výpověď a fotografie Marii Pintířové

Mikulášská na zámku v Dolní Lukavici

Ráda vzpomínám na časy, kdy jsme bydleli na zámku v Dolní Lukavici. Na zámek jsme se přistěhovali v roce 1955, když mi bylo 5 let a sestra Nina byla ještě roční miminko v kočárku. Tatínek pracoval jako psychiatr a byl sem dosazen do tehdejší psychiatrické léčebny. Spolu s námi v zámku bydleli ještě Blahníkovi se syny Milanem a Karlem a Bohuslavovi.

Přiblížil se Mikuláš roku 1956. Pacienti „alkoholici" se domluvili s naším tatínkem, že pro děti na zámku udělají Mikuláše a čerty. Mikuláše tehdy dělal pacient – urostlý, štíhlý a velmi pohledný muž s vlnitými vlasy. Pamatuji si ho, protože tatínek mamince vyprávěl, že je sice moc hodný, ale jakmile se opije, tak dělá hrozné věci... Čerty dě-

lali další dva pacienti a půjčili si od pana Bohuslava dva kabáty s kožešinou. Obrátili je naruby, jeden byl celý černý a druhý černobílý flekatý. Hodně se začernili, udělali rohy, sehnali si dokonce i řetězy. Vypadali tak hrůzostrašně, že moje maminka když je viděla, tak řekla, že k nám pustí akorát Mikuláše, abychom se moc z čertů nevyděsily. Tak přišel jen Mikuláš a čerti zůstali za dveřmi - jen tam dělali zvukovou kulisu a trochu jsem viděla kožichy, jak se pohybovali v pootevřených dveřích. Mé sestřičce byly v té době dva roky a vzala to velice klidně, „obcupitala" pana Mikuláše a musela se hodně zaklonit, aby ho vůbec celého viděla. Zato já jsem začala brečet a nebyla jsem k utišení. Nějak mi připadalo divné to oblečení a ty bílé vousy. Nakonec jsem se uklidnila a dokonce jsem řekla i básničku a něco zazpívala.

Kluci Blahníkovi se nemohli Mikuláše dočkat. Kája se vydal po chodbě ke dveřím, které dělily obytnou část od ústavní. Tam se nacházela tatínkova ordinace a Mikuláš přišel nadělovat dárečky pro nás právě tam. Jakmile Kája nakoukl přes skleněné dveře, jeden z čertů ho spatřil a pustil se za ním. Káju to tak vyděsilo, že se dal na útěk, že prý měl hlavu doma a nohy ještě na chodbě. Mikuláš u Blahníků už byl i s čerty a oba kluci prý slibovali, jak budou hodní. Čerti si je náležitě vychutnali.

Vedle zámku - u Topinků to bylo podobné, paní Topinková také nenechala vyděsit tříletou Marušku, ale Jarda čerty viděl.

Iva Krajíčková, rozená Francuchová

Vánoční Sokol

Sokol v Dolní Lukavici byl založen v roce 1919. V květnu téhož roku bylo usneseno zvolit divadelní odbor. To se také stalo a Sokolové začali nacvičovat různá divadelní představení pro všechny věkové kategorie. Před Vánocemi nezapomínali ani na Mikulášské zábavy a vánoční svátky. V pondělí 25. prosince 1921 na Boží hod vánoční ve 14 hodin zahráli hru Štědrý večer. Vstupné činilo 5 Kč a k stání 3 Kč. 25. prosince 1933 pro děti připravili pohádku Kašpárek a hloupá Nána chytřejší nad cikána od Františka Baleje (1873 - 1918). 26. prosince 1934 zahráli hru Štědrý večer po deseti letech. Ve své činnosti pokračovali a dodnes se dochovalo velké množství plakátů na jejich kulturní akce.

Příběh lukavického betlému

Vánoční betlém měl v lukavickém kostele sv. Petra a Pavla své místo. Kdy sem byl úplně první betlém umístěn, se nepodařilo zjistit, ale z inventáře kostela z roku 1850 víme, že zde v této době již byl. Vystavoval se vždy den před Štědrým dnem. Jednalo se o prostou dřevěnou kompozici s vyřezávanými, malovanými figurkami. Postupem času však barvy vybledly a betlém nebyl již tím, co býval. A zde začíná příběh současného betlému. Dříve bylo běžné někde „sloužit" a kroky jedné lukavické dívky vedly až k pražské zámožné rodině. Dotyčná se jim ve 30. letech 20. století zmínila o žalostném stavu lukavického betlému a rodina nechala na své náklady vyrobit betlém nový a poslala ho do kostela. Současný betlém se skládá z cca 15 sádrových figurek a „jeskyně" ze dřeva, nad níž se vznáší anděl s nápisem „Gloria in Excelsis Deo"

(v překladu „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle“). Kromě základních figurek biblické rodiny a tří králů zde můžeme vidět i některá zvířata: ovce, slona, velblouda, osla, krávu a koně.

Přijďte se na betlém podívat. Mše svaté proběhnou:

24. 12. Půlnoční bohoslužba od 21.00
25. 12. Slavnost Narození Páně od 10.30
31. 12. Svátek Svaté Rodiny od 10.30
7. 1. Svátek Křtu Páně od 10.30

Mgr. Eva Horová

O rybách s Františkem Poubou

Vánoce klepou na dveře. Na štědrovečerní tabuli by neměla chybět ryba a nejlépe kapr. Položila jsem otázky panu Františku Poubovi (vpravo), majiteli rybníka v Lišicích.

František Pouba (* 1946) je lišický rodák, žije zde se svojí ženou. Od malička měl rád rybníky, je sportovně založený a mimo jiné je také myslivcem…

Co Vás vedlo k založení rybníka?

Od dětství jsem měl rybníky a vodu rád. Starší lišičtí rodáci mi vyprávěli, jak hráli hokej na louce (kde se nyní nachází rybník). Potok se zde zahradil o 90 cm výše, voda se rozlila a zamrzla. Luka byla plná bruslařů.

Jak to tedy všechno začalo?

Když mi bylo 52 let, rozhodl jsem se, že do toho půjdu. Dlouho jsem hledal vhodné místo. Všemu předcházela dlouhá cesta. Příběh našeho rybníka se začal psát někdy kolem roku 1997. Nejprve jsem zašel na obecní úřad k tehdejšímu starostovi Václavu Kvíderovi a požádal ho o zjištění majitelů pozemků. Následovalo vydání územního rozhodnutí stavebním úřadem, výkup pozemků od lidí, poté tzv. „Výpočet stoleté vody – záplavové pásmo“ u Povodí Vltavy, což nebylo vůbec lehké, a v poslední řadě získání stavebního povolení.

Jak jednotlivé práce probíhaly? A jak dlouho to trvalo?

Krátce po vydání stavebního povolení přijela firma APB Plzeň a začali bagrovat. Během cca dvou týdnů byly zemní práce hotové, a to 20. dubna 1998. Pak samozřejmě následovaly dokončovací práce, jako je navážení na návodní stranu makadamem (kámen), navážení vrstvy ornice a postupné zatravňování. Rybník jsme poprvé napustili 25. října 1998 a na jaře 1999 jsme nasadili ryby K1 (tj. nejmenší kapry).

V roce 2002 ČR zasáhly povodně, jak to u vás vypadalo?

Právě v roce 2002 jsme měli v plánu udělat první výlov, který velká voda překazila. Způsobilo nám to nevyčíslitelné škody. Velká, „tisíciletá" voda nám vyplavila rybník, přišli jsme o ryby, které jsme pak nacházeli až na lukách u Předenic. Hráz přetekla o 60 cm! Byť jsme plány a opatření na stoletou vodu splňovali, nestačilo to. Přišla tedy opravu „tisíciletá voda".

A jak jste se s tím vypořádali?

Znovu jsme nasadili ryby, opravili hráz a začali jsme od začátku. O dva roky později, v roce 2004, jsme uspořádali první výlov pro veřejnost a o rok později další. Nyní udržujeme dvouletý cyklus, abychom mohli prodat větší ryby.

Jaké ryby máte?

Máme amury, kapry, štiky, sumce a tzv. bílou rybu. Při výlovu prodáváme kapry, amury a štiky. Výlov pro mě vždy znamená setkání s přáteli, kamarády a rodáky.

Co takový rybník obnáší za práci?

Nejdůležitější je krmení. Musíme nakoupit 30 – 40 q krmiva za rok, krmíme 2x týdně. Máme starosti s výlovem. Naštěstí mi vždy pomáhají kamarádi, bývalí kolegové z práce a místní. Tímto bych jim chtěl všem poděkovat.

Je rybník využíván i v zimě?

Ano, když mrzne, tak je plný dětí. Jako bývalý sportovec jsem rád, že si i dnešní děti najdou cestu k tomuto sportu. Taky jsem rád jako dítě bruslil a hrál hokej.

Pořádáte na rybníku nějaké jiné akce kromě výlovu?
Často se zde konají v rámci dětského dne tzv. rybářské závody, vždy kolem prvního června.

A co vy a ryba na talíři? Jíte ryby?
Ryby mám moc rád, jím je několikrát do roka. Na štědrovečerní tabuli mám rád kapra, smaženého v trojobalu (někdy do trojobalu přidáváme trochu kremžské hořčice nebo piva, vyzkoušejte, je to dobré!) s bramborovým salátem. Nesmí chybět samozřejmě rybí polévka s mlíčím, jikrami a zeleninou, kterou dělá můj zeť.

Prodej vánočních kaprů:
21.12., 22.12., 23.12. Od 10.00 – 17.00 hod.

Mgr. Eva Horová

VÝROČÍ K ROKU 2017

Připomínáme si 80 let od úmrtí T. G. Masaryka

14. září 1937 zemřel náš první prezident Tomáš Garigue Masaryk. Byl velmi oblíben, a byť zemřel ve vysokém věku (dožil se 87 let), jeho smrt všechny velmi zasáhla a truchlil celý národ. Kronika obce Dolní Lukavice uvádí: „1. září onemocněl náš prezident osvoboditel. 12. září se jeho zdravotní stav zhoršil a 14. září v úterý ráno ve tři hodiny a 29 minut vydechl svou šlechetnou duši. Odebral se tam, odkud není návratu. Pohřeb se konal 21. září 1937 na Pražském hradu. Odtud byly jeho ostatky odvezeny na lánský hřbitov, kde prozatím budou uloženy vedle jeho choti Charlotty." Smutek panoval i v Lišicích, kde vyvěsili smuteční prapory. Kronika uvádí: „Občané zdejší obce v tento den nebyli schopni ku provádění prací, neboť po celý den bylo mluveno o našem hrdinovi." V předvečer pohřbu prezidenta byl v Lišicích zorganizován průvod k zapálenému ohni, zúčastnilo se přes 250 lidí z Lišic, Hradčan a okolí. Pohřeb byl vysílán rozhlasem.

Smuteční tryzna se v Dolní Lukavici uskutečnila 20. září v půl osmé večer u pomníku padlých, v Lišicích u busty T. G. Masaryka. Od půl sedmé do půl osmé se vyzvánělo v Lukavici kostelními zvony. U pomníku padlých se kromě starosty a zastupitelů dostavili také sokolové, legionáři, hasiči, členové Dělnické tělovýchovné jednoty, školní děti, rodina Ferdinanda Veverky ze zámku a téměř všichni občané (v odhadu 700 lidí). Na pomníku byla na podstavci vystavena prezidentova busta, hořely „řecké ohně" a okolí pomníku bylo smutečně nazdobeno učiteli lukavické školy. Josef Kraus, úředník Škodových závodů v Plzni, pořídil snímek smutečně ozdobeného pomníku.

fotografie z Kroniky obce Dolní Lukavice 1929 – 1946

Busta u pomníku byla po několika dnech sundána, avšak Masarykovu bustu mají dosud v Lišicích. V roce 1930, kdy T. G.

Masaryk slavil osmdesáté narozeniny, poslalo lišické zastupitelstvo panu prezidentovi gratulaci. Usnesli se mu nechat vyrobit bustu. Peníze získali od divadelních ochotníků z Dolní Lukavice a zhotovil ji sochař Egrmajer z Plzně. Za války, 6. května 1940, přišlo nařízení bustu odstranit. Měla být odevzdána na sbírku barevných kovů, naštěstí se tak nestalo. Po sejmutí z pomníku byla odvezena panem Jaroslavem Hajžmanem (z čp. 7 v Lišicích) ke starostovi obce Františku Vokáčovi, který ji před okupanty zakopal. V červnu 1945 se v Lišicích konala národní slavnost u příležitosti opětného osazení busty prezidenta T. G. Masaryka. Busta vydržela do 50. let, pak ji tehdejší funkcionáři MNV strhli a údajně byla busta zakopána ve hnoji na zahradě. Po sametové revoluci, v roce 1989, byla slavnostně nainstalována za přítomnosti starosty Václava Kvídery a účasti místních lidí. Bustu vyrobila firma Bálek v Plzni.

Pomník padlých

V červenci 2017 uplynulo devadesát let od usazení pomníku padlých před školou v Dolní Lukavici. Stavbě předcházela řada jednání již od konce roku 1923, kdy si obecní zastupitelé původně přáli nechat zhotovit jen pamětní desku se seznamem padlých vojínů, kterou by umístili na plánovanou novou budovu obecního úřadu (obecní úřad byl postaven v roce 1932). 31. března 1927 bylo rozhodnuto o stavbě pomníku před školou. Nejdříve bylo třeba podezdívky, kterou obstarala Místní osvětová komise za přispění místních občanů (zednické práce, potah). Pomník byl zhotoven kameníkem B. Kočandrlem z Přeštic v ceně 7 800 Kč. Finančně se podílela Obec Dolní Lukavice, rodiny padlých vojáků, spolky, byla uspořádána také veřejná sbírka a část peněz byla získána také z výtěžku divadel Místní osvětové komise. Práce postupovaly rychle, v polovině července byl pomník hotový a na jeho horní část byla umístěna menší socha lva. Ta byla v 90. letech odcizena a později nahrazena jinou.

V předvečer slavnostního odhalení, tj. 16. července 1927, bylo sehráno divadelní představení Vrah a všichni obyvatelé ozdobili své domy prapory a chvojím na velkou slávu dalšího dne. 17. července 1927 v devět hodin ráno se všichni sešli u panského kasina (dnešní Sokolovna), odkud vyšel průvod ke škole. Pomník byl zahalený do československé vlajky. Před pomníkem bylo několik řad židlí, první byly vykázány pro rodiny pozůstalých po padlých vojácích. Úvodní slovo přednesl Josef Prach, předseda místní osvětové komise, slavnostní řeč měl pan Tupý, tajemník z Plzně. Nakonec promluvil řídící učitel Václav Voltr, který stručně shrnul válečnou dobu a přečetl obě pamětní listiny, které byly vloženy do základního kamene pomníku (první listina obsahuje zápis ze slavnosti se seznamy padlých a druhá statistické údaje Dolní Lukavice).

V roce 1933 se začalo s parkovými úpravami kolem pomníku. V kronice je uvedeno: „Před školou a v okolí pomníku padlých a zemřelých vojínů ve světové válce byl, abych tak řekl, husí plácek a tábor potulných kumštýřů, kteří uvazovali koně, kozy atd. u stromů, po nichž okolí pomníku bylo vlastně hnojiště...“ 18. května 1933 se začalo s přípravnými pracemi: byly vykáceny stromy, místo překopáno a byla zde rozvezena orná půda. Plán a květiny (jiřiny) obstaral zahradník Josef Jirásek. Zemědělci navezli ornici a dozor nad celým parkem měla správa školy. Vše bylo dokončeno 3. června 1934. Zásluhy za tuto činnost jsou připisovány tehdejšímu starostovi Josefu Kotousovi a Rudolfu Šloufovi, předsedovi Místní osvětové komise.

Lukavický hřbitov

V letošním roce jsme si připomněli 90 let od založení nové části hřbitova v Dolní Lukavici. Původní hřbitov z 15. století se v Dolní Lukavici nacházel kolem kostela sv. Petra a Pavla na návsi. Z důvodu velké morové epidemie kapacitně nestačil a v roce 1771 byl za obcí na vrchu Hořice směrem na Lišice založen hřbitov nový.

V roce 1926 se začalo jednat o jeho rozšíření. Vše muselo být již tehdy na povolení a pod podmínkou, že se zachová předepsaná délka a šířka hrobů – pro dospělé 2,5 m x 1,40 m, pro děti do 10 let 1,60 m x 90 cm. Mezery mezi hroby byly předepsány na 50 cm. Stavba nového hřbitova byla zadána přeštickému staviteli Františku Sieglovi. Na financování hřbitova se podílely zúčastněné obce dle počtu obyvatel (Dolní a Horní Lukavice, Lišice, Snopoušovy, Krasavce). První byla na komunálním hřbitově 7. července 1927 pohřbena Anna Živná, dcera Josefa Živného, 18letá dívka z Dolní Lukavice čp. 145, která se nešťastnou náhodou utopila při praní prádla v řece.

Mgr. Eva Horová

Zprávy z fotbalu

Vedení družstva mužů i hráči zvládli velmi dobře první část fotbalové sezony 2017/2018. Hráči se postupně sehrávali, trenéři hledali nejvhodnější sestavu. Mužstvo předvádělo většinou herně líbivý fotbal s množstvím vstřelených gólů a to se také odrazilo ve výsledcích. V tabulce D. Lukavice drží 2. místo s 23 body a skórem 30:17.

Výsledky zápasů 4. tř. OP muži:

8.	VS Plzeň - D. Lukavice	4:2(1:1)	Kastner, Maricz
9.	volno		
10.	D. Lukavice - Soběkury	4:0(3:0)	Kastner, Kroupa, Pecka
11.	Hradec „B“ - D. Lukavice	3:7(2:3)	Kastner, Kroupa, Ščíslák 2x, Pecka 2x, Hajšman R. dohrávka 18.11.

Zimní příprava mužstva mužů bude probíhat na umělém povrchu házenkářského hřiště v Přešticích. Hráčům, trenérům a všem aktivistům děkujeme za odvedenou práci, jejich čas a obětavost. Fanouškům děkujeme za stálou přízeň a někdy i za trpělivost. Do nadcházejících časů vánočních přejeme všem sportovcům i fanouškům klidné a pohodové sváteční dny. V novém roce 2018 přejeme především dobré zdraví a hodnotné sportovní výkony. Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

Pavel Hajžman, za výbor TJ Sokol

TABULKA IV. TŘÍDY OKRESNÍHO PŘEBORU PLZEŇ - JIH - MUŽI, podzimní část 2017 - 2018

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	PK
1	TJ Seč	10	9	1	0	40:15	29	1
2	TJ Sokol Dolní Lukavice	9	7	1	1	28:13	23	1
3	SK Nezbavětice	10	6	1	3	31:18	19	0
4	TJ Baník Mantov	10	5	1	4	21:21	17	1
5	TJ Sokol Plzeň - Letná B	10	4	4	2	35:22	16	0
6	TJ Sokol Soběkury	10	5	1	4	25:22	16	0
7	TJ Vodní stavby Plzeň	9	4	1	4	26:29	14	1
8	SK Hradec 1946 B	10	2	1	7	28:44	8	1
9	TJ Tatran Neurazy	10	2	2	6	20:41	8	0
10	TJ Lučina Ptenín	10	1	2	7	23:38	7	2
11	TJ Sokol Líšina	10	1	1	8	16:30	4	0

Nejstarší muž oslavil 93. narozeniny

Josef Benda, nejstarší muž v obcích Dolnolukavicka, oslavil v sobotu 18. listopadu 2017 své 93. narozeniny. Narodil se v roce 1924 v čp. 10 v Lišicích (po chalupě „U Baslů“) a žije zde celý život. Na dlouhověkost nezná recept, neboť jí všechno, občas pije alkohol a od vojny kouří. Za důležitý předpoklad dlouhověkosti považuje genetiku. Říká: „Děda zemřel ve věku 92 let, matka se také dožila 92 let a babička z matčiny strany zemřela v 95 letech…“ Jedl, co měli doma (tehdy placky, brambory, maso jen výjimečně, a to v neděli), v hospodě si dal občas pivo. Když nastoupil vojenskou službu, fasovaly se cigarety, které zprvu jako nekuřák dával svým kamarádům - vojákům, kouřit začal až po nějaké době. Dodnes se rád dobře nají a chutná mu. Mezi jeho oblíbená jídla patří „knedlo-zelo-vepřo“ nebo bramborová buchta. Když se ho zeptáte, jak se cítí, odpoví: „Cítím se dobře, beru sice nějaké léky, mám artrózu a nemohu na kolena, ale jinak je to dobré…“ Ve třiadevadesáti letech má úžasnou paměť a vzpomene si na všechno možné.

Pan Benda se narodil Janu Bendovi (* 1888) a Františce, rozené Valešové, z Bíluk (* 1898). Františku si Jan Benda bral jako vdovec, poté co mu zemřela žena. Spolu měli syna Jana (* 1922, oženil se do Řeneč, již zemřel) a dvojčata (* 18. 11. 1924): Josefa (žije v Lišicích čp. 10) a Stanislava, který zemřel v dětském věku. Josef Benda po obecné škole v Dolní Lukavici chodil do přeštické měšťanky a pak pokračoval na Hospodářské škole v Přešticích. Na dětství má hezké vzpomínky. Z dolnolukavické školy vzpomíná na kluky Říhovy, pana Kozla. Nikdo z nich ale už nežije. V Lišicích si hrával na návsi – s Josefem Štruncem, Josefem Hajžmanem a Janem Dvořákem. V roce 1946 v Lišicích postavili 26ti metrovou májku. Kluci se chtěli vsadit o finanční obnos, kdo na ni vyleze, proleze věncem až do smrčí nahoru. Pan Benda to zvládl. Večer se

konala taneční zábava v hostinci U Tolarů, kde hrála kapela pana Maška, tančilo se a také dražila májka. Pan Benda májku vydražil.

V roce 1946 nastoupil na vojnu, která trvala dva roky. Sloužil ji v Podbořanech a následně v Karlových Varech, dodnes mu na ni zůstaly nepříliš hezké vzpomínky. V roce 1949 se oženil s Marií Přibáňovou z Krasavec (po chalupě „U Hajdů") a měli spolu tři děti: Marii (* 1950, žije ve Zbůchu), Josefa (* 1951, žil v Lišicích a již zemřel) a Jana (* 1955, žije v Lišicích). Josef Benda celý život pracoval v zemědělství. Nějaký čas soukromě hospodařil – měl hovězí dobytek, husy, slepice, králíky, prasata. Prasata jim jezdil zabíjet řezník pan Velkoborský z Přeštic. Postupem času si pan Benda zabíjel sám a chodil také zabíjet. Pak musel na nátlak vstoupit do lišického JZD. Po nějaké době však z družstva vystoupil a začal opět soukromě hospodařit. Dělal také různé sezónní práce (např. pomáhal na stavbě mostu v Dolní Lukavici). Jezdil také s traktorem, krmil dobytek a pracoval v lišickém prasečáku, odchoval i kolem tisíce prasat za rok. V zemědělství pracoval až do důchodu. Měl také plno koníčků a zálib. Rád chodil do lesa Vysoká na houby, rybařil a stále má rád přírodu. Na záliby však neměl při práci na hospodářství příliš času.

Na závěr našeho povídání bych Vám chtěla jménem svým i jménem Obce Dolní Lukavice popřát hodně zdraví, pohody a klidu do dalších let. Ráda bych, abychom se takhle sešli i třeba za sedm let, až budete slavit významné kulatiny – 100. narozeniny. Děkuji za rozhovor.

Mgr. Eva Horová

Diamantová svatba

Manželé Anna a Václav Kvíderovi z Krasavec oslavili 19. října 2017 diamantovou svatbu. Seznámili se v prvních poválečných tanečních v Přešticích. 19. října 1957 si na tehdejším Místním národním výboru v Dolní Lukavici a poté v kostele sv. Petra a Pavla, řekli své „ano". Nevěstě bylo 19 let a ženich byl o tři roky starší. Svatební hostinu měli u nevěsty doma „U Vrátnejch" v Dolní Lukavici čp. 47. Manželé spolu mají tři děti: Annu (nar. 1958), Václava (1961 – 2000) a Karla (nar. 1965), pět vnoučat a dva pravnuky. V roce 1972 zbourali v Krasavcích původní dům čp. 2 a na jeho místě si o čtyři roky později postavili nový patrový dům, kde společně žijí.

Manželům Kvíderovým jménem Obce Dolní Lukavice gratulujeme a přejeme hodně zdraví, pohody a všeho dobrého do dalších let.

Jubilanti

Paní Vlasta Divínová z Dolní Lukavice oslavila 29. října 2017 své 85. narozeniny. Přejeme jí všechno nejlepší a hodně zdraví do dalších let.

Členky dámského klubu přejí hodně zdraví, štěstí, pohody a klidu do dalších let paní Marii Divišové z Dolní Lukavice, která 16. listopadu 2017 oslavila 75. narozeniny.

Dlouholetý zastupitel a zodpovědný redaktor Hlasatele pan Josef Netrval oslavil 21. listopadu 2017 osmdesátiny. Přejeme mu hodně štěstí a hlavně pevné zdraví do dalších let.

Ke gratulacím se samozřejmě připojuje obec Dolní Lukavice

Co připravit na Silvestra

Až bude čas připravit pohoštění na silvestrovskou tabuli, můžete vyzkoušet některý z osvědčených receptů šikovné kuchařky paní Marie Tobrmanové z Dolní Lukavice.

Hermelínová pomazánka

4 hermelíny
3 malé cibule
300 g gothaje, nakrájet na jemno
3 vařená vejce
trochu pepře
375 g majolky

Pomazánka z Nivy

200 – 250 g nivy
250 g tvarohu
kmín
cibule - podle chuti (1 x)
trochu soli (podle chuti, niva je slaná)
kysaná smetana - asi 1 malý kelímek

Opilá pomazánka

125 g tvarohu
125 g nivy
1 menší cibule, nakrájet na jemno
2 stroužky česneku
2 feferonky, nasekat
100 g másla
1 dcl piva 12°
trochu papriky a soli

Dobrou chuť!

AZ PREZIP

V NOVĚ OTEVŘENÉ
VÝROBNĚ PREFABRIKÁTŮ
v Horní Lukavici - Háje

Přijmeme:

- TRUHLÁŘE - TESAŘE
- ZÁMEČNÍKA
- OBSLUHU STŘÍHAČKY OCELI
- UKLÍZEČKU

KONTAKT:
Pavel JANOVSKÝ - Tel.: 724 219 620

Obec Dolní Lukavice pořádá

Dětský maškarní karneval

v sobotu 14. ledna 2018

Kulturní dům Snopoušovy od 14:00 hodin

Tombola, hry pro děti

foto: Václav Živný

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 8x v roce v nákladu 420 výtisků. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad D. Lukavice 134, 334 44 Dolní Lukavice. Archiv na www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor Josef Netrval – josefnet@centrum.cz
Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Michal Böhm (grafika)